

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 29.

Anden Session.

13de Møde.

Lørdagen den 26de October.

(Fortsat).

J. M. Hansen (fortsat): Skulde man føle sig moralsk tvungen ved en saadan forudtagen Beslutning af det andet Thing, saa var Thinget ikke fuldkommen frit, og selv af den Grund skulde jeg mene, at der ikke kan være Tale om at anføre noget som helst Motiv, for at paalægge Folkethingets Udvalg at conferere med et fremmed Udvalg. I Grundloven staaer udtrykkeligt, at ethvert Thing udnævner 2 lønede Revisorer; ethvert Thing for sig har altsaa fuldkommen frie Hænder og maa efter Grundloven sørge for at beholde fuldkommen frie Hænder med Hensyn til Valget af de 2 lønede Revisorer. Der er kun eet eneste Tilfælde — naturligviis med Undtagelse af, naar begge Thingene constituere sig til den forenede Rigsdag — hvori Grundloven tillader en Samvirken af valgte Comiteer af begge Thing, nemlig, naar Thingene ikke, efterat en Lov har været behandlet 2 Gange i hvert Thing, ere komne til Entighed; derudenfor skænder man ikke til noget saadant fælles Udvalg. Jeg holder altsaa for, at det fremsatte Forslag lider af en saadan formel Mangel, at det alene fra den Side vil være nødvendigt for Thinget, at modsætte sig dette Udvalgs Nedsættelse.

Hall: Jeg skal blot bemærke, at det er mig aldeles umuligt at forstaae hvori den formelle Mangel bestaaer, som den ærede Taler omtalte. Jeg kan ikke indsee Andet, end at denne Anke grunder sig paa en Forverling af Begreber, nemlig en Forverling af den Art Samvirken, der skal finde Sted mellem de to fra ethvert Thing særskilt udnævnte Comiteer, med den Art af Virksomhed, som tilkommer

enten den forenede Rigsdag eller det Udvalg, der bliver at nedsætte, naar en Sag tvende Gange har været for i hvert Thing, uden at der er opnaaet Overensstemmelse, og jeg kan ikke fatte, at der i mit Forslag skulde ligge noget Andet, der kunde betragtes som et Baand eller en Magt over Thinget, end den Magt, der altid i og for sig ligger i det Fornuftige og Hensigtsmæssige, og denne Magt troer jeg, at Thinget ret vel kan staae sig ved at underkaste sig. Om nogen anden Magt veed jeg ikke, at der her kan være Spørgsmaal.

J. M. Hansen: Det gjør mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand ikke har fattet min Indvending; den gaar ud paa, at Thinget ikke skulde vedtage at nedsætte et Udvalg og paalægge dette Udvalg at gjøre Noget, som det ikke stod til Udvalget eller Thinget at sørge for blev muligt at udføre, — som Hindringer, der ligge udenfor Thinget og udenfor det nedsatte Udvalg, kunde gjøre det umuligt at udføre, altsaa at man ikke paalægger et Udvalg et Sværv, som man ikke kan gjøre det muligt for Udvalget at udføre.

Hall: Jeg skal blot henvise den ærede Rigsdagsmand til hvad der blev meddeelt af den ærede Formand i Thinget ved Aabningen af Mødet den 24de October, da han meddeelte en Skrivelse fra Formanden i Landsthinget, hvori det netop erklæredes, at et saadant Udvalg var bleven nedsat i Landsthinget, og nedsat med Tilkjendegivelse af, at det skulde træde i nærmere Conference med det Udvalg, som forventedes nedsat i Folkethinget. Det, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, kunde altsaa i alt Fald kun have havt nogen Anvendelse paa det andet Thing, inden der var nedsat nogen Comitee med hiint specielle Paalæg, men da vi, som sagt, nu igjennem Formanden ere blevne underrettede her i Thinget om, at en